

**Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen
Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark
Brandenburg**

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1861

XX. Die Markgrafen Otto und Otto der Jüngere bestätigen der Stadt
Fürstenwalde ihre Grenzen, am 16. April 1285, vom Bischof Wenzlaw von
Lebus transsumirt am 11. Oktober 1377.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55508](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55508)

temporibus largam licentiam in Bonis nostris et Silvis; Item Episcopus Lubucensis, qui pro tempore fuerit et ipsa Ecclesia Lubucensis gaudebunt et gaudere debent in omnibus bonis suis et prediis pleno Dominio, Silvis, Lignis, Nemoribus, Venationibus, Aquis, Paludibus, Piscationibus, Pratis, Pascuis ac aliis utilitatibus univcrsis, Decimarum perceptione, privilegio et omnimoda libertate, quibus alii Episcopi Provincie Polonie in Bonis eorum et Prediis gaudent et fruuntur. Libertatem Itaque et Donationes prescriptas non solum in Territoriis sepe dictis, sed in omnibus Bonis atque villis Lubucensis Ecclesie in Cracoviensi et Sand. Terris ac aliis quibuscunque Dominiis nostris constitutis, Eidem damus Ecclesie in perpetuum duraturas et autoritate presentium confirmamus. In cuius rei testimonium presentes literas fieri iussimus nostri appensione Sigilli munitas. Acta sunt hec anno Domini M^o. CC^o. LXXXII°. Indictione decima, presentibus hiis venerabili Patre Domino Paulo, Episcopo Cracoviensi, Comite Warfio, Castellano Cracoviensi, Comite Segora, Palatino Cracoviensi, Domino Nicolao, Archidiacono Cracoviensi, Domino Procopio, Cancellario nostro, Comite Sullone, Castellano Wyflicienfi, Comite Petro, Castellano de Malegoff, Comite Martino de Breyft et aliis multis. Datum Cracouie, III Idus May.

Aus einem Transsumte in der Bestätigung vom Jahre 1305, Nr. XXV.

XX. Die Markgrafen Otto und Otto der Jüngere bestätigen der Stadt Fürstenwalde ihre Grenzen, am 16. April 1285,

vom Bischof Wenzlaw von Lebus transsumirt am 11. Oktober 1377.

Nos Wenceslaus, Dei gratia Episcopus Lubucensis, ad univcrforum notitiam cupimus pervenire, quod fideles nostri Heinricus Kaufmann et Petrus Belkow, Cives in Fürstenwalde, ad nostram venientes presentiam nomine totius Universitatis ibidem in Fürstenwalde, nobis unum Privilegium vetustate consumendum, legibile tamen, exhibuerunt, petentes, antequam dictum Privilegium in totum vetustate consumeretur, quatenus dictum Privilegium transsumi et transsumptum nostro sigillo roborari dignaremur. Dictum vero Privilegium duobus sigillis de cere communi fuit sigillatum. Et in medio sigilli una Imago virom armatum representans apparebat, tenens in sinistra manu unum clypeum, in quo Aquila expassis alis intuentibus apparebat, in dextra vero manu unum vexillum tenebat, in quo similiter Aquila expassis alis apparebat: litere vero dicto sigillo circumferentiales legebantur: S. Ottonis, dei gratia Marchionis Brandenburgensis, In secundi vero sigilli medio similiter imago virum armatum representans apparebat, tenens in sinistra manu Clypeum, in quo Aquila expassis alis apparebat, in dextra manu tenens vexillum in quo similiter Aquila expassis alis apparebat, et litere circumferentiales in dicto sigillo legebantur: S. Ottonis junioris, Dei gratia Marchionis Brandenburgensis. Tenor vero dicti privilegii sequitur in hec verba propria: In nomine Domini Amen. Cum in humanis dispositionibus nihil ad summe soliditatis culmen pervenire valeat, sed semper de hominum gestis quamvis rationabilibus, tanquam de navi, que sub serenitatis tempore fluctuum periculis est exposita, calumniarum tempestates timeri oporteat, necesse est ea, que ex Principum ordinatione pio processerunt circa suorum commoda subditorum, ne vetustate temporis oblivionis nebulis obsuscantur, re-

novationis antidoto medicari, ut ipsa que ventura sunt vultu innovationis assumpto juvenescant et in agnitionis lucem se erigant clariorem. Hinc est quod Nos Otto et Otto junior, Dei gratia Marchiones Brandenburgenses, istius tenore pagine notum fieri cupimus universis, quod nos ambo parificatione consensus et voluntate unanimi, civitatem nostram Fürstenwalde, que jacet super fluvium, qui vocatur Spree, et homines ipsius Civitatis in omnibus juribus et districtibus eorum, sicut ab antiqua plantatione fuit fondata, ab omnibus ipsam impulsantibus volumus tueri et inviolabiliter observari. Hec sunt divisiones, que quatuor partes Marchie dicuntur, ubi districtus predictæ Civitatis terminantur Videlicet de via, que in vulgari dicitur ein tamm, que est sita prefate Civitati ascendendo usque in Unfalde, de Unfalde usque in flumen, quod de lacu Tribus procedit, quod dicitur eine Lake, que est vicinior Unfalde, de dicta Lacka medietas ipsius usque in Lacum Tribus nomine et lacus Tribus ex toto fuit Civitati memorate et pratum ex utraque parte dicti Lacus simili modo, de lacu Tribus usque ad arborem, que ein Mahlbaum dicitur illorum de Berenwalde ascendendo, de eodem Mahlbaum usque ad arborem ville Bucholtz, de arbore in Bucholtz usque ad arbores duas in Neuindorf, De eisdem arboribus usque ad altum palus, quod ex toto cedit Civitati, pratum, quod Senzee appellatur, simili modo ex toto usque in aquam Birckenbrücke, mericam de Birckenbrücke ex altera parte aque Spree usque ad Tamm Civitatis redeundo, De Tamm Civitatis ex altera parte aque Spree viam antiquam in Ruwen usque ad montem Ruwen die hängende Berge in vulgo Ruwen usque ad magnum lapidem, qui iacet circa viam Sprewenhaine, De magno lapide viam antiquam in Spreenbaine usque ad Vülenbrücke paludem, que in vulgo ein Bruch dicitur in parte inferiori in Vülenbrücke usque ad Criblake, de Criblake descendendo usque in Aquam Spree. Hec sunt igitur mete, in quibus quatuor partes Marchie sunt notate predictæ Civitatis, que ad ipsam dinoscuntur Spectare, sicut superius est expressum. Et ne ulli dubium exoriri valeat, presentem paginam desuper conscriptam eisdem civibus dicte Civitatis in testimonium dedimus, nostrorum sigillorum appensione roboratam. Datum in Melratze, anno Domini millesimo ducentesimo octuagesimo quinto, feria secunda maxime post Tiburtii et Valeriani martyrum beatorum, Testibus subnotatis: Domino Hermanno Botelone et Domino Baruth et pluribus aliis fide dignis. Nos vero Wenceslaus, Episcopus supra dictus, iustis precibus dictorum Civium annuentes, dictum Privilegium diligenter legimus et perspeximus et transsumi et exemplari fecimus, decretum et auctoritatem nostram ordinariam interponentes, volentes quoque, quod prefens transsumptum in iudicio et extra sicut Originale privilegium plenariam fidem et probationem facere valeat atque possit. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum in castro nostro Lubus, XI die mensis Octobris, anno Domini Millesimo trecentesimo septuagesimo septimo, presentibus Honorabilibus et discretis Viris Dominis Thoma de Bythan, Canonico Legnizensis Ecclesie collegiate, Nenker, plebano in Sloyn, Gregorio, Vicario Legnizensi Capellano nostro, et Ulrico de Spira, Notario nostro et aliis pluribus fide dignis.

Nach einer Copie der Joachimsthal'schen Schulbibliothek und Beckmann's Bischofthum Lubus, S. 33.